

nebesa že dovolijo, kajne?« In če se pogovarjamo, da je kdo umrl, ne pozabi Štefan dostaviti: »In zdaj je v nebesih in se vozi z zlatim avtom!« In vsako jutro, ko se zbudi, vpraša iznova: »Ali pojdem danes v nebesa?« In sleherni večer, ko leže v posteljo: »Ali bom jutri že v nebesih?«

Nekoč zagleda aeroplan in reče: »Naj no pride aeroplan, da bom sedel gor in šofiral!«

»Potem boš pa padel in umrl.«

»Saj res — in bom prišel v nebesa!« vzklikne ves vesel Štefan.

»In kakor v nebesih« je lepa kaka knjiga in »kakor v nebesih« se mu svetijo čevlji«, »kakor v nebesih« ima lepo ovratnico in »kakor v nebesih« so dobri cukrčki. Pa če ga kdo vpraša, kaj da bo, ko bo velik, ali veste, kako odgovori Štefan? Prav moško se odreže:

»V nebesih bom svetnik in nebeški general!«

J. E. Bogumil:

Bodeča neža.

Zdaj smo pa že v pozni jeseni. Že si podajata roko jesen in zima. Zadnje cvetje se poslavlja od nas, na prostem bo počasi vse zamrlo.

Najbolj vztrajne so še na prostem nekatere cvetice, ki so od vseh strani zavarovane z bodicami. Več vrst jih je: kot zastopnico vseh si izvolimo eno, ki ji svet pravi bodeča neža.

Njeno ime pišemo z malo. Že veste, zakaj. Ni lastno ime kake osebe, ampak samo ime cvetice. In vrhu tega še take cvetice, ki vas bo opikala in obodla, če jo boste hoteli odtrgati. No, pa saj je ne boste. Še živina se skrbno ogiblje takih rastlin. Že ve, zakaj! Povem vam pa, da tudi med ljudmi žive takim rastlinam podobna bitja. Samo prav me morate razumeti, pa jih bomo kmalu spoznali. Po rokah in po nogah sicer ne nosijo trnja, tudi po životu ne, ali njih jezik je hujši kakor trnje.

Teh vrst ljudje, ki bodejo in špikajo, so navadno vsi skregani z osmo božjo zapovedjo. Njih glavni

namen je ta, kako bi svojega bližnjega s svojim jezikom zbodli. Pri tem se ne boje laži, dobro jim služi prepir, hvaležni so, če najdejo le malo povoda za sovraštvo.

Če sem le prav pogledal po svetu, vas še nisem našel med takimi ljudmi. Da bi vas tudi nikoli ne!

Pa, da bi vas tudi med takimi ne dobil, ki lažnivim, opravljivim in obrekljivim jezikom verjamejo. Tudi to ni zdravo.

I, kaj pa bomo govorili, me vprašujete? Kaj? Kdor ne zna drugače govoriti, kakor v znamenju prepira, laži in zbadanja, je res kar najbolj prav, če molči. Govorjenja bomo pa kljub temu še vedno dosti imeli. Šola, domače delo, cerkveni prazniki, razni dnevni dogodki in še mnogo drugega vam bodo dali premnogo priložnosti za govorjenje brez trnja jeze, prepira in obrekovanja.

Ne bodeče neže, ampak kot dobre in pridne Nežike vas želim imeti pred seboj.

Gregor Mali:

Prošnja.

*Marija, mogočna
Kraljica neba,
natrosi nam cvetja
v dolino solza!
O, varuj, Marija,
nedolžno mladost
in v srca razlipoj
nebeško sladkost!*

*Očisti nam srca,
da zibelka bodo,
pripravi nam srca
za jaslice svete,
da Jezus, — preljubo
brezmadežno Dete,
bo v njih počivalo
in lilij nam belih
bo v duše nastlalo!*